

Прѣдплата.

Настоятелиѣ отговарятъ за заплатки и
матъ на 15 едно, като съберѣтъ отъ 5
помоществованія на горѣ, и на 10 едно,
ко съберѣтъ отъ 10 на горѣ.

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Статіи и дописки за общепользныи народны работы са вмѣстятъ съ благодареніе, но въ всякой случай трѣбува да сѣмъ снадбени съ потрібныи подписи.

За частини пзвѣстія са плаща по 2 гроша
на редъ.

Испрашанытъ за'обнародванье статей и
допискы на задѣ ся не вращать.

ЦАРИГРАДЪ, 10 Августъ 1876.

Како изброихмы въ реченный си
мъсть ѣдково отъ тѣзи събыи, нынѣ
дѣйствительно трѣбаше отъ тѣхъ да
почнемъ днесь при встѣиваніи съ въ
повѣтъ **11-ѣ годичнина** на

И действително, рядко единствено от бойното поле е занимавала за вредя всеобщото мнение, колкото извършените преди малко време кървави сцени въ България, следъта навлеченото подигане на итъкон христѣ

Узнаването на истината възбудило
много и живо чувството на човешко-
любие въ всички съсловия на ан-
глийскѣйтъ народъ. Овъ едѣкъ стражъ
американскѣй "Темпсъ" люто укорява
пародуваннѣтъ въ послѣднѣ времѣ
на сѣбнѣтъ въ България документи,
къ които вѣкоу официалны изложениѣ
характеризира като "безразличны бас-
нословнѣ", а отъ другѣ, строго мѣм-
орны изрива английскѣйтъ свѣтъ отъ
редъ противъ тукашния царицинь
представитель г-на Еліота, като шо е
зналъ или не е рачилъ да съобща
на правителството си станалото не
малко отъ злощастнѣ.

нія на ідентъ на събранію. Подсви-
щало му два пѣти присутствующаго
отбрано множество. Рѣшенію на съ-
бранію са пріело съ пѣлю вышгласіе,
съ псключеніе само на три гласа.

Тази заявленія вѣмать по настоящему друго практическо значеніе, освѣтъ же показывать какъ една твердѣ голяма часть отъ английския народъ не одобрява поведението на правителството си и на неговитѣ дипломатически прѣдставители. А когнто знаятъ колко общото мнѣніе въ Англіѣ е силно и необходимо, ясно разбирають че сѣтиннитѣ на тѣхъ заявленія нещѣ са забавитѣ да стануть и по асямъ и по практичнѣ.

Полуофициальным и издаваемым на френ-
 скомъ «Петербургскій Вѣстникъ» казва
 въ единъ отъ послѣднихъ си лжеговѣ,
 че въпросъ за свирѣностъ въ Бъл-
 гаріѣ ще да стане на скоро въпросъ
 международенъ. А тайни вѣстникъ и
 «Нордъ», двата по серіозни органи
 на рускитъ дипломатіѣ говорятъ все-
 че за въ ползъ на намѣсаніето на ве-
 ликитъ европейски Сили въ турско-
 сръбскитъ войнѣ, като единствено
 средство което може да прѣдвари под-
 нованіето на българскитъ сѣтны и
 въ Сръбіѣ.

Оставляем на странѣ, казва единъ отъ истинныѣ вѣстницы, отъ който заеваемъ горниѣ свѣдѣнія, други пѣтки до-ста раздражителны членове, какыто сѣхъ членовеѣ на френскыѣ журналисты Емилія Жирардена въ Францїа, който стрѣля Филанники протѣвъ турецкото управленіе и говори да са даде автономїа на всѣхъхъ христїанскыѣ области въ Турціѣ, както и членовеѣ въ парижскыѣ «Журналъ де Деба» отъ Академистыѣ Жюль Лемона, който сморедъ както му е обыкновенно стрѣля молни протѣвъ англіїскыѣ полпикъ и са старае да докаже за невѣзможнѣ цѣлостыѣ на Османскаѣ Аѣр-кава. Пый трѣбва по длжностъ да отбѣснѣхъ тойзъ языкъ на реченныѣ публицисты, да го отдадемъ на мѣлутно раздраженіе, произведено отъ прочитанїе на писмото на г-на Ба-пинга за страдачіяѣ коуто сѣхъ прѣ-вѣглии жителиѣ Христїане въ пѣткои ѣлгарскыѣ области.

Высокага Порта испроводи вече въ
маріаріи дронца чиновницы съ осо-
енно посланіе, и ный вѣрваны че-
дѣйствию отъ дѣйствиа на тѣзи
ова комисіи ще бже такова, што
а даде рѣшителенъ край на думать
ойто тѣзи въпросъ произведе въ Ев-
опѣ и слѣдува еще да произведе,
Какъ и да е, а ный като оставямы
а единъ по сгоденъ случай да са по-
риемъ върху прѣварително стѣпль-
съ съблѣга, почнуваны нѣсть отъ об-
ародженію на

Камарата на Лордоветъ. — Засиданіе
та 1931 Іулія.

Камерата на Лордовѣтъ. — *Засѣданіе*
отъ 1931 Юлѣ.
Лордъ Стратеденъ призовава
палатѣето на Камарѣтъ върху кор-
еспонденціята която са съобщил на
Парламентѣтъ описително до работѣтъ
въ Турско, и прѣдлага слѣдующето
рѣшеніе:

«Щото тази камара, желателка да сигури благоденствието на разнитъ лемена подданы на Отоманскыятъ Имперіѣ и едиѣ по добръ администрацій на нейното правителство, еготова ѣ поддръжи мъркытъ конто ставатъ еобходими за поддръжаніето на трайатъ отъ 30 Марта и 15-Априля 1856.»

Ораторътъ, като развива предложение- | с

ніето си, казува че то има зацѣль да
осигури опазваніето на мирътъ.

Лордъ Гренвиль, слѣдь като разгѣда причинѣтъ на Кримскѣтъ войнѣ, пейнытъ слѣдствія и распорѣженія-та на трактата отъ 1856, казува:

Отъ началото на упаднѣніето на Оттоманскѣтъ Имперіѣжъ, Портата не е запела никога едно положеніе подобно на онуй, което ѝ осигуряваше парижскійтъ трактатъ. Не само че тази Имперія бѣше гарантирана, както са хваление за това лордъ Палмерстонъ, противъ нападеніята отъ морскѣжъ, военни и дипломатическѣжъ стражи, но тя бѣше вѣзла въ редѣтъ на европейското равновѣсіе; тя имаше единъ слабъ дѣлъгъ съ едно количество лехѣжъ сравнително вѣрѣвъ малкъ, и подъ натискѣтъ ѝ съвѣтуваніетъ, разбира са, отъ прѣдставителитъ на своитъ сюзисци, но съ едно съвършенно запазваніе на достоинството на владѣтеля, тя бѣше обнародвала една декларация относнително до бѣдущето правителство на Имперіѣжъ, споредъ началата които, ако бѣхъ са положили въ дѣйствиетъ, бѣхъ осигурили благодѣнствіетъ, благополучіетъ ѝ, очевидно, задоволствіетъ на нейнитъ подданици.

По ще кажѣтъ може бы, както си е казвало много пѣти това възгъ отъ тойзи кругъ, че тойзи ползвателенъ трактатъ бы занемаренъ отъ бывшето правителство на 1871. Може да ми бъде позволено да кажѣ едикъ думѣхъ върху тѣзи точкѣ, защото непознава- щиятъ на тойзи предметъ о толковаго, тогымъ, што не само нѣкои членове отъ тѣзи Кларжъ казахъ че на 1871 ный смы напустили всичко което предизвика крѣмскѣтъ войнѣ, по че мойтъ благороденъ пріятель (лордъ Дерби), нѣй малко въ два телеграмма, показва съвършенното забравяніе на са- мото распоряженіе на трактата отъ 1856, което са измѣни. Той говори за трактата отъ 1844 относительно до Вь- нора и Дарданелытъ, като да е былъ подтвърденъ отъ трактатытъ на 1856 на 1871, когато работата е че тра- ктатытъ отъ 1871 съвършенно измѣни- уи частно распоряженіе. Мысльъ че тѣхъи измежду насъ съ удивленіе ще уиѣтъ че отъ четырихъ условіи, поме- уавши въ телеграмитѣхъ на лордъ Кла- ендона и предложы въ дѣйствиѣ отъ рактата на 1856. три оставатъ гоцио акыма какыто си бѣхъ. и пріежъ свѣтъ това значащияното одобреніе отъ русскыи Императоръ, не подъ патискътъ и оржжіята, но по неговѣтъ свободиѣ оны; че самѣта точка която са измѣ- ни е опази часть отъ третию отѣвле- ніе, кѣто има сношеніе съ неутрали- зираніето на Черно Море, което бы само една идея на вѣскажѣхъ конференціѣхъ.

Туй условие, което са обяви на тогавашный Парламентъ. и което Франция, Германия. Австрія и Италия признаваха, че не може да са опазъ, бивше постигнимо цѣльтъ си. То бивше дало раба на русекыйтъ морскый превѣзъ въ Черно Море, и бивше дало на В. Турція вѣрие да си създаде единъ твърдъ силнъ флотъ, на който единственыйтъ недостатѣкъ е това, гдѣто е върва много голѣма за финанцитѣ. Въ видѣтъ оизи деѣ въ едно голѣмо забранѣ, че посочихъ лордъ Далмексона, като да е пророкувалъ скороснотъ свършване на трактата отъ 1856. Той не е направилъ таквотъ нѣщо. Не отовото загатване са относяше до особеното условие за неутрализираніето на което поменяхъ.

Е добръ, ный го замѣстихмы съ дру-
го, което азъ мисляхъ че е много по-
близо за Турцытъ, ако и по малко
близо за Россіѣ.

Виесто да не може В. Порта да оста-
ва флоты на своитѣ сюзизници да
възвзватъ въ Черно Море, освѣтъ слѣдъ
обявеніею на войнѣ, нареди са щото
тѣ да има право да правя това и прѣ-
ди туй обявяване. Примушеството
на туй распоряженіе е очевидно. Спо-
редъ трактатъ отъ 1856, Россія мо-
жеше да построява едно число корабы
за прѣнасянье, съ които тѣ можеше да
испраща войски по всякакви точки на
турскитѣ землѣ, безъ да може Турція
да ѝ са съпротиви съ своитѣ собствен-
ны корабы или съ корабытѣ на своитѣ
сюзизници, ако не бы было то слѣдъ
едно официално обявление на войнѣ.
Надѣвамъ са че Господство ви ще ми
простите дѣло обяснихъ единъ точкъ,
върху която има толкозь непоразу-
мѣно.

Сего, пытавъ Господство въ, какъ
са воспользува Турція въ туй време
отъ сравнителнѣ тишинѣ и неограни-
ченѣ втрѣшнѣ здравинѣ. Не искавъ
да кажѣ че не ѿ са дадохъ лоши съ-
вѣты отъ пѣконъ страны, и че пѣй не
обхвѣи на пѣрѣхъ, лѣнѣхъ за да пѣси-
немъ въ касата на Султана стотина
миліона лиры стерлинны, които нѣхъхъ
тъмко такъвъ развратително и разру-
шително съдѣствие, какъто съдѣствие
има раіята и ромѣтъ съ които про-
свѣщенитъ народи снабдѣвать своитъ
дѣли съсѣды. Но Высоката Порѣта не
обѣше никакъ задѣжена да иска лоши
съвѣты, да прѣема заемъ които пѣма-
хъ никакъ отношение съ доходитъ на
дѣржавѣтъ.

Лордъ Гренвилъ изброява по-
сле обещанията които съдържава *Хат-
ти Хумаюнзг* отъ 1856, и доказ-
ва че никое отъ тѣхъ обещанія не е
испълнено; той казва че му са виж-
да невъзможно да откаже че *Вис-*
порта е отговорна за единъ голѣмъ
частъ отъ това що са е случило.

Каго говори за положеніето на а-
мійското правителство отъ самото на-
ладо на прѣговоритѣ относительно до
Андрашевѣжъ потѣж, ораторѣтъ укоря-
ва правителството за това гдѣто е о-
ставило тѣтъ съвършено на тритѣ им-
ператорскитѣ правителства инициативѣжъ,
не е поискало, прѣди прѣлаганіето
а потѣжъ и съ непосредственитѣ не-
сѣлкованія, щото въ единѣ въпросѣ
тъ толковѣ голѣмѣж важность за Ев-
ропѣж, Англія и другитѣ Силы да зе-
мѣтъ участіе кето имѣ са пада въ
тѣти прѣговоры ; той обаче мыслѣ че
правителството е добръ сторило, гдѣто
поискало да са измѣни нотата.

Колкото за берлинскитъ прѣдложе-
нія, лордъ Гренвилъ, отъ като ги про-
челъ, съгласенъ е че правителството е
оборъ сторило да не прие́ме тойзи до-
кументъ : първо, за начини́тъ съ кой-
то той бѣ представенъ, и послѣ, за
неговото съдържаніе. Отъ телеграмътъ
на г-на Бухаринъ излизавъ, казва той,
че правителството бы оскърбено отъ
начини́тъ по който станъ туй прѣд-
ставенъ, и казвахъ ми да нести́хъ че
еговѣ вѣрне телеграмътъ былъ извѣс-
тъ на цѣль Европѣ че единъ отъ
начини́тъ министри на Нейно Вели-
чество былъ изразилъ едно живо него-
дованіе. По азъ са суми́валъ че то-
ва е станало съ цѣль прѣзрителнѣ
къмъ правителството на Н. В., и мы-
слихъ че начини́тъ съ който раппортъ
бѣ представенъ трѣбва да са отдаде
единствено на иници́атива́тъ който
останалъ да земѣтъ тритъ Си-
ксъ; благородни́тъ лордъ съвършенно
оспрѣнъ въ тази капаръ идеѣтъ
и е могло да има въ това едно не-
почттаніе къмъ правителството на Н.
В. въ начини́тъ по който документътъ
бѣ представенъ.

Колкото за съдържанието, мислехъ че го не можеше да са прѣмѣ исцѣлю, но, както това са случава по нѣкой пжть, резонитъ, които са дадохъ за да са направятъ спънки на всичко което документъ съдържаваше, не ми са видятъ силни, и во всякой случай азъ не мислехъ че бы умно пѣщо това, гдѣто тѣй съвършенно да напустнемъ работитъ. Ный станяхъмъ по Турцы отъ Турцытъ като направихъмы спънки на примѣрието което малко слѣдъ това бы предложено отъ странъ на Христіанитъ. Азъ сжщо тѣй не знаехъ защо бы было невъзможно на Турцытъ да направятъ изпово кщичъ на Христіанитъ, пѣщо, което тѣ напестинъ бѣхъ предложили по прѣдъ да направятъ и което безъ сумѣніе бы имъ станѣло за по малко пары отъ колкото една продължителна война.

Но главното прѣпятствие което азъ
имамъ да прѣдставиꝋ е начинътъ по
който пий си омисли рѣцѣтъ отъ вся-
кой по нататѣшнѣ прѣговорѣ. Азъ
имъ мислѣхъ че благородный лордъ бѣ
дѣлженъ да направи едно противно
предложение, но той бы могълъ да са-
покаже повече расположенъ да рази-
схва съ всичкытъ други Силы пѣкой
нѣко добръ проектъ отъ колкото прѣд-
ложеныйтъ въ Берлинъ. Той бы при-
звалъ настоятелно да направи така,
не само отъ Россіиꝋ, но и отъ Ав-
стріиꝋ, Францїꝋ и Италииꝋ. Првѣъ
всичкото това врѣме, Германїꝋ стои
съ едно малко заявленїе на стражѣ.
Нѣва почина да са прѣдположи че тѣ
враждебна да тѣзи държавиꝋ, и не
прѣвѣа да забравява колко силна ще
бѣде тѣ когато настане минутата за
убиванїето.

Падвааѣ са че ще ни са дадѣтъ
ѣвки пѣтлѣваніѣ върху отвѣрляніе-
то на единѣ проеѣктъ едно по друго
ѣрѣставенѣ, види са, отъ Россіѣ,
които състоене въ да са даде Милый
Зворинѣкъ на Сърбиѣ, да са направѣтъ
ѣвки устѣпки отъ землѣ на Чернѣ
ѣрѣкъ и да са даде на Херѣговинѣ
на Боснѣ единѣнѣстрѣнѣна авто-
номіѣ, като са оставѣ върховна
власть на Турѣѣ непѣкѣтѣжѣта, про-
ѣтъ, съ които Россіѣ гарантируване
мировѣреніето на възбунѣванѣтъ
власти.

Азъ не можъ да кажъ че войната
избухнала по слѣдствие на отвър-
натието на берлинскитъ предложенія,
есть никакво предложеніе отъ страна
на прителството на Н. Величество
а елкъ другъ политикъ. Но, отъ
другъ страна, менъ ми е невъзможно
да откажъ че може да бѣде така. Чер-
ногорскитъ князь кизва че е така,
ясно е че съ съвършенното отка-
заніе за да са съгласимъ върху какво
да е предложеніе, морално право
на Россіи за да упразднява едно па-
сиканіе надъ Сърбіи и Чернъ Горъ
прѣставаше отъ да съществува. Изма-
нумътиче че, криво или право, впе-
чатлѣніето върху туркофилитъ и вър-
ху туркофобитъ ѣ сжщото, че неу-
дѣлността на прителството на Ней-
но Величество бы отъ естество благо-
полително къмъ Турцитъ, и че еще
не сумъватъ да ли прителството е
избрало всичкитъ голѣминъ на задѣл-
неніята които имамъ спрямо христіан-
скитъ подданници на Портѣ.

Когда предъ однимъ мѣсяцъ загат-
хъ за влѣніею косто ни дава трак-
татъ отъ 1856 относительно до прав-
ныхъ на христіаныхъ за да бѣдѣтъ
бѣрѣ управлѣваніи, мыслѣи че забв-
внхъ нѣкакво видимо разногласіе,—
и разногласіе очевидно са основана-
е на 9-ый членъ отъ трактата отъ

1856. Но що каза лорд Палмерстонъ върху тойзи прѣимствъ? Той каза, съ единъ свѣршеніи истинностъ, мислѣ: «Нѣй разбирахи че бы было рѣшительно несвѣдѣно съ цѣлѣтъ и началата положеніи въ началото на войнѣтъ, да наредимъ трактата така што да дава на съюзницѣтъ пълновластно право между Султана и неговѣтъ подданици. Султанѣтъ обаче са показа твърдѣ расположѣнъ да даде на съюзницѣтъ тѣзи видѣ морално право, което трѣбна да са сматра, мислѣ, като една достатѣчна гаранція за опазваніето на условенѣтъ распорѣдѣніи, и които сѣ удовлетворителни сами по себе. Ферманѣтъ са не обема въ трактата, и слѣдователно, никол Сила нѣма право да каже: «Ето азъ имамъ право, отъ трактата, да дойдѣ и да ви кажѣ че вы сѣ прѣстѣпнили ферманѣтъ си относно тѣло до еди-кое село, еди-кой свѣщенникъ, еди-кой селянинъ, еди-кой «цифѣтъ или еди-кой търговецъ, и азъ вы призовавамъ чрезъ правото «на трактата да промѣните поведеніе «то си; сѣдникъ между васъ и васѣ «шнѣтъ подданици сѣмъ азъ а не «вы.» По пожеже трактатѣтъ е наредилъ че тойзи ферманъ е даденъ отъ Султана, свѣршенно ясно е, спорѣдъ мене, че той не може да са унищожи. Дѣйствително за да може да са унищожи, това е нѣщо което азъ сматримъ като почти тѣй невъзможно, като говорѣмъ морално, както е невъзможно слѣпцето назадъ да трѣгне. Оуи което е по възможно обаче, то е че въ разстояніи на нѣколко врѣме за напредъ що са прѣдставятъ обстоятелства, въ които ферманѣтъ не ше бѣде свѣршенно изпълняванѣтъ отъ властнѣтъ на В. Порѣтъ тѣй въ отдалеченѣтъ области както и въ оныи мѣста. които не сѣмъ прямо подъ окото на консулытъ, и еше и това, ако само са случатъ, че дѣто ферманѣтъ е спомѣнатъ въ трактата и дѣто неговото публикуваніе е забѣлѣжено, дадо бы на съюзницѣтъ Силы тѣй морално право за дипломатическо намѣсваніе и да свѣтловатъ Султана, който, убѣденъ сѣмъ за това, бы былъ свѣршенно задоволенъ за достиженіето на желаннѣтъ цѣль.»

АНГ.-ОБЩИНСКА КАМАРА и свѣрѣпствата въ Бѣлгаріѣ.

(Засѣданіе на общинската камара отъ 7 Авг. (и).

Г-нъ Андерсонъ привлича вниманіето на камарѣтъ върху извършенѣтъ въ послѣднѣ врѣме свѣрѣпости въ Бѣлгаріѣ и казва, че пріѣтитъ отъ турскѣтъ области свѣдѣніи наложително задѣлжаватъ камарѣтъ да са изрази ясно. Отговорѣтъ на първыи министръ, който даде на запытаніето що му са бѣ направило прѣди нѣколко дни, не былъ благопріѣтенъ, защото са видѣлъ като да подтвърждава че работитъ на турскѣтъ банкобозцы са были прѣдставили съ прѣувеліченіе.

Ораторѣтъ прочита уломкы отъ единъ вѣстникъ, който са обнародува на франкскѣ въ Цариградъ и въ който са излагатъ подробности за ужасны свѣрѣпости. Ясно е, казува, че тѣзи прѣстѣпленія са извършванѣтъ, а при всѣчко това г. Еліотъ увѣрва че нѣмалъ никакво извѣстіе за тѣхъ. Имената на градовѣтъ и на лицата са поменуванѣтъ въ уломкѣтъ, които ораторѣтъ прочете, и тѣ много противорѣчатъ на оправданіето на Турціѣ което са прѣдстави отъ Еднѣ ефеиди. Спорѣдъ първото разказваніе сѣмъ са изгорили 60 села, а Еднѣ ефеиди пріема че сѣмъ изгорѣли само 28, отъ които 18 исключительно христіанскы а 4 само мюсюлманскы.

Турскѣтъ чиновникъ свѣршва изложеніето си съ тѣй благоговѣно изразеніето: «Остава да призовемъ Божіѣтъ помощъ за да работимъ за възстановленіето на редѣтъ.»

Никого не са е подлагало въ единъ цивилизованъ държавъ оправданіе толкозъ прѣзрѣтелно. То не обема нито именѣ на села нито имена на человѣци и са сѣмъ точно до 1-й Маѣ. Помѣнува за единъ документъ, който са намѣрилъ у едногѣ отъ главатарнѣтъ за когото са говори че е былъ отъ пріичинителнѣтъ на възстаніето, но нищо не доказва истинностѣтъ на тѣуи увѣр-

ваніе, защото главатарнѣтъ са убили, а пѣкъ името му са не поменува. Ораторѣтъ увѣрва безъ двоумініе че тѣуи изложеніе е чиста измыслица. Той мисли че никакво възстаніе не са е приготвилъ, но че жителнѣтъ сѣмъ были потопени въ отчаяніи. Злоупотребленіята сѣмъ слѣдували до гдѣто страданіята на народѣтъ сѣмъ прѣмнѣжили граници на човѣкѣското търпѣніе, по сѣмъ са е подкалялъ огнѣтъ, што да са даде на Турциѣтъ благодарнѣміе за да нападнѣтъ на тойзи народъ и да го накажѣтъ съ крайнѣтъ строгостъ. Има нѣщо повече; тѣзи свѣрѣпости ставатъ всякога въ Босніѣ. Ежедневно обнародуванѣтъ разказванія показватъ, че некакъвъ ползъ не извлече първыи министръ отъ това, гдѣто са прѣпира за истинностѣтъ имъ.

Слѣдъ това ораторѣтъ прочита уломкы отъ *Дейли Невс* и казва че са бои да не бы г. Барингъ, който са посочи отъ г. Еліота за испытателъ на свѣрѣпостнѣтъ, да не знае мѣстнѣтъ лзыкъ и да не сполучи да вдѣхне на селинѣтъ потребното довѣріе што да дойдѣтъ при него и му лѣкѣтъ истинското состояніе на работѣтъ. Правителството на Нейно Величѣство бѣше длѣжно, спорѣдъ оратора, да направи по енергичны прѣдставленія отъ колкото е направило до сега, и, ако е възможно, стѣгласно съ другѣтъ европейскы правителства, што да са даде край на тѣзи свѣрѣпости.

Г. Мондела казва, че отъ послѣдното върху тойзи прѣдметъ разискваніе, пріѣлъ писма отъ лица, почтенностѣтъ и достовѣрностѣтъ на които не може да осери първыи министръ. Жалуваша са че ги не донесълъ въ Камарѣтъ. Ужасно е, казва, да си припомя човѣкѣтъ че такыи прѣстѣпленія, какыто са поменуванѣтъ въ тѣхъ, сѣмъ са извършили отъ едно правителство, съ което сѣмъ съюзницѣтъ и което, мислѣ, са поддържѣтъ отъ Англіѣ.

Ораторѣтъ прочита уломкы отъ разны вѣстници, които уломкы показватъ истинностѣтъ на работѣтъ които са отдаватъ на турскѣтъ войскы, а най послѣ казува, че не е послѣдователъ на войнѣтъ, но че негодува, защото Англіѣ не каза на Турциѣтъ да дадѣтъ край на такыи ужасности... Той са надѣва че първыи министръ ше излѣзе отчасти изъ летаргіѣтъ въ който е былъ потѣнѣлъ до сега. Врѣме е Англіѣ да са събуди отъ съчувствіето за отговорностѣтъ като велика европейска сила.

Г. Бале-Кохрамъ мисли, че е жално това гдѣто во всяко почти за сѣданіе да са изговарятъ въ Камарѣтъ тѣзи раздражѣтелни думы. Всякой е длѣженъ по нужда да скѣрби за свѣрѣпостнѣтъ на междоусобицѣтъ войнѣтъ, но никой не е прочелъ *Синѣтъ Книж* безъ да извлече заключеніето: първо че тѣзи свѣрѣпости сѣмъ прѣдставены твърдѣ прѣувелічены, и второ че тѣ, за жалъ честъ, не сѣмъ са ограничили въ единѣтъ само отъ двѣтъ въ борѣтъ страны.

Г. Хантеръ прѣдполага че нѣма никакво прѣувеліченіе въ обнародуванѣтъ разказъ. Вероятно Портата да не е могла да усмири своѣтъ передовны войскы, но като европейска сила тя е отговорна за войскѣтъ които е употребила.

Г. Тайлоръ казува че не поддържа какъ не сѣмъ са извършили подобны свѣрѣпости; но върното е че никого, нито въ старѣтъ врѣмена нито днесъ, нѣкои свѣрѣпости сѣмъ надмнѣжили днешнѣтъ.

Добрь бы было што, прѣди пѣтичанѣто на періодѣтъ ѣ, Общинската Камара да изрази до нѣкаквѣ степенъ срамѣтъ и негодованіето, отъ които всѣко англичанско сѣрдце е обладано колкото за това. Англичанѣтъ са наскѣрбѣнѣтъ отъ лзыкѣтъ на първыи министръ, който направи всѣчко що му идеше отъ рѣцѣтъ за да опровергае допискѣтъ на вѣстникѣтъ, и прѣдстави свѣрѣпостнѣтъ като неизбѣжно слѣдствіе на междоусобицѣтъ войнѣтъ. Никое отъ тѣи оправданія не е силно, а е лѣжовнѣтъ одавяванѣто че свѣрѣпостнѣтъ на Турциѣтъ сѣмъ были отъмѣненія.

Като отговоря на въпроса — какво да са прави? — Ораторѣтъ мисли че първо и първо трѣбна да са припомяне прѣстѣпленіето. Ако великодушнѣтъ отечестволюбивъ старецъ, г. Русселъ

бы былъ въ работѣтъ, нѣй шѣхмы да знаемъ какво шѣше да направи. Името на Англіѣ не шѣше да са обезчести по вече нито шѣше да са намѣсва въ такыи срамове.

Г. Іаковъ Брайтъ казува, че е невъзможно да са употребяватъ прѣувеліченіи въ едно обстоятелство каквото е настоящето; дописникѣтъ на по главнѣтъ англіѣскы вѣстници знаютъ явно че всѣкѣтъ разказванія, които испрашатъ тука, ше са крикуватъ и опровергаютъ повечето, невъзможно е слѣдователно што отечестволюбцы честни и отлични да пишѣтъ както правятъ, безъ да испытатъ истинѣтъ за всѣчко што разказватъ.

Не знаѣмъ, рече г. Брайтъ, що прави нашата флота въ Бѣшикъ, но сѣрдцето на всякой Англичанинъ бы са зарадувало, ако усѣтахмы че употребяватъ вліяніето ѣ въ ползъ на човѣколюбіето. Скандалъ е за Европѣ да са извършватъ такыи прѣстѣпленія въ нѣмъ.

Г. Витуса са страхува да не бы англіѣското знамя да са развѣва въ пристанището на Бѣшикъ за въ ползъ на лошъ подвигъ, и изразява надѣждѣ че правителството на Нейно Величѣство ше са постараетъ съ всѣкѣтъ си силѣ да даде край на свѣрѣпостнѣтъ.

Г. Робентъ казва че му са съобщили търговскы корреспонденціи изъ Цариградъ, които разказвали че обнародуванѣтъ изложенія за свѣрѣпостнѣтъ въ Бѣлгаріѣ сѣмъ по долу отъ истинѣтъ. Общо впечатлѣніе владѣе у живущѣтъ въ Цариградъ Англичаны, че англіѣскѣтъ посланикъ показалъ много туркофилскы расположенія, и еше че, ако и да е ималъ по добры намѣренія и неоспоримѣтъ способностъ, но здравіето му са намѣрва въ таквозъ состояніе што не може да даде на правителството точны и подробны свѣдѣнія.

Г. Бурке казва, че сега са на м рва въ трудно положеніе колкото за тѣзи работѣ. Той научалъ елва прѣди два часа разискваніето и слѣдователно не можѣлъ да прочете документѣтъ въ *Синѣтъ Книж* относительно до тѣзи работѣ. Не са чудни при всѣчко това, защото, слѣдъ станѣлото, въпростѣ са е подигнали.

Жално му е защото оныи който прѣдизика разискваніето увѣри въ началото на словото си едно събитіе неосновно, като каза че, въ станѣлото за това разискваніе въ Камарѣтъ, първыи министръ досѣгнѣлъ въпроса много легко. Всѣчко що може да отговори е, че тѣуи впечатлѣніе не сѣмъ шѣствовува въ духѣтъ на никой другъ членъ отъ говорѣвшнѣтъ. Знае че противното е истинно, защото първыи министръ му заповѣдалъ да са споразумѣва всякой день съ него колкото за тѣзи работѣ, и извѣтава въ честъта си че въ никой другъ выпѣнѣтъ въпростъ неговѣтъ достопочтенъ членъ не е полагалъ толкозъ голѣмо вниманіе колкото въ настоящѣ.

Серьознѣтъ характеръ на въпроса прави желателно и необходимо нуждѣно што единъ лѣжъ, който занимава постъ какъвто е постѣтъ на достопочтенныи мой пріѣтель въ Европѣ, да говори за тѣи свѣрѣпости съ по голѣмо обмыслѣніе, защото ако бы произнесълъ нѣкои думѣ коюто да пріема прѣувеліченіе, той бы могълъ да повреди сполукѣтъ на прѣдставленія които ставатъ при турското правителство. Нужда было обаче што достопочтеннѣтъ мѣ пріѣтель, като говори за тѣи свѣрѣпости, да узнае първо и първо точнѣтъ истинѣ; а свѣршенно върно е че никой на този свѣтъ, ако тѣзи свѣрѣпости са быхъ доказали истинны, не бы поддържѣлъ по энергично отъ неговѣи достопочтенъ пріѣтель дѣлото на човѣколюбіето.

Достопочтеннѣтъ ораторъ, каза г. Бурке, нападѣ на посланика въ Цариградъ, а никога не е ставало по несправедливо нападеніе. Ако бы ималъ документѣтъ на рѣцѣ, могълъ бы да докаже че много прѣди да стане дума за въпроса въ Англіѣ, г. Еліотъ пріѣлѣкъ вниманіето на турското правителство. Казалъ на Портѣтъ, че ако употребява Черкези и банкобозцы, тѣ ше направиатъ най голѣмѣтъ безчестіи; а въ едно свое писмо до лордъ Дерби той пише: «Ако и да направишъ веднѣжъ тѣзи изложенія на В. В., говорихъ дванадесетина пѣти на турското правителство.»

Нищо не ше да каже г. Бурке колкото за неизвѣстностѣтъ или неточностѣтъ на разказваніята които са обнародуванѣтъ въ *Дейли Невс*; тѣмъко тѣи положеніи пріѣе достопочтеннѣтъ неговъ пріѣтель (г-нъ Дизраѣли), като прочете разказванія отъ Одринъ и каза че тѣ отъ нѣкои точки зрѣніи были твърдѣ прѣувелічены.

Ораторѣтъ не ше да разиска да ли разискваніята сѣмъ прѣувелічены или не. Той не мисли че, колкото са каже да слѣдствіето което може да са произведе върху духѣтъ на англіѣскѣи народъ, понася да бѣдѣтъ 100 или 50 убитнѣтъ. Ако сѣмъ станѣли тѣзи свѣрѣпства, правителството на Нейно В. е длѣжно ше не ше да стори все що му иде отъ рѣцѣ за да въспре да са не повторятъ тѣ и да са накажѣтъ виновнитѣ. Когато обаче става дума за присѣтствіето на англіѣскѣтъ флотъ въ Бѣшикъ и е явно че тѣзи свѣрѣпости сѣмъ станѣли въ Бѣлгаріѣ, длѣженъ е човѣкѣтъ да припомя на Камарѣтъ че тѣзи дѣи събитія имѣтъ твърдѣ малко сношеніе помежду си.

Колкото за писмата, които разны достопочтенни членове прочетохъ, тѣ нѣмѣтъ повече силѣ отъ заявленіята на кой и да е членъ отъ Камарѣтъ — т. е. очевидцы свидѣтели не са поручаватъ за разказваніята, които тѣ обематъ — а върѣише е че тѣзи разказванія като минуватъ отъ уста въ уста са прѣувелічаватъ. Ораторѣтъ не жеме при всѣчко това да сравнява излаганѣтъ отъ единъ дописникъ събитія съ разказванѣтъ отъ другыи.

Цѣлѣта му е просто да докаже че правителството не е было хладнокрѣвно въ тѣзи работѣ. Когато първыи членъ чу то да става дума за тѣи свѣрѣпства, телеграфѣра незабавно на г. Еліота и поиска отъ него свѣдѣніи, като му заповѣда послѣ да пріѣтѣпи на мѣстны испытанія. Нѣкои отъ пріѣтитъ изложенія са съобщили вече на Камарѣтъ, а другыи, които присигнахъ по късно, ше минѣтъ незабавно въ рѣцѣтъ на членовѣтъ отъ Камарѣтъ.

Колкото за това минисрѣтъ мисли че може да каже, ако и да не е пріѣлъ заповѣдъ да направи това, че благороднѣтъ неговъ пріѣтель, министрътъ на външнѣтъ работѣ, ше земе мѣрки за да са обнародува тѣзи изложенія въ врѣмето на ваканціѣтъ, ако мисли че сѣмъ интересны за публикѣтъ.

Жално му е дѣто видѣлъ въ *Дейли Невс* единъ членъ, съ който са стараятъ да нападнѣтъ посоченнѣтъ за да направи изследованія за свѣрѣпостнѣтъ г. Баринга и драгоманнѣтъ му който го придружава. Въ него са казва че г. Барингъ жеме безъ сумѣніи да достигне честно до истинѣтъ, но са съдружава отъ турскѣ дружинѣ, коюто заплашва селянѣтъ. Но какъжъ другѣ дружинѣ можеше да земе г-нъ Барингъ? Необходимо нужно бѣше да земе за другари Турцы. Казува са еше че драгоманнѣтъ на г. Баринга злоупотребява Бѣлгарѣтъ и е расположѣнъ пріѣтѣлскы кѣмъ Турциѣтъ. Но тѣуи увѣрваніе, спорѣдъ г-нъ Бурке, отнема голѣмѣтъ частъ отъ важностѣтъ, коюто може да възбуди разказваніето. Не може да разбере какъ г. Барингъ бы дозволѣлъ на драгоманнина си макаръ за минутѣ само да постѣпи по казаннѣи начинѣ.

Между документѣтъ, коюто е пріѣло правителството и коюто ше са обнародува слѣдъ малко, има едно интересно писмо отъ г. Баринга до г-на Еліота, коюто ораторѣтъ прочте.

(Слѣдува).

ВОЙНАТА.

Прѣди да кажемъ нѣщо за днешнѣтъ депѣши на войскѣтъ въ Сербіѣ, нѣй смѣлѣжы да прѣставимъ на читателѣтъ си разныи разсужденія, които нѣкои отъ мѣстныи вѣстници направили малко слѣдъ издѣяніето на пошлѣднѣи 93-й брой на «Напрѣдѣкъ», относительно до отбѣлѣваніето на сербскѣтъ войскы отъ Тимокъ и неговѣтъ слѣстїи. Тѣзи разсужденія станѣхъ по слѣстїи на единъ телеграмѣтъ, съ който са извѣстѣване прѣземаініето на Зайчаръ, безъ да пунѣ пушка.

Тѣи цѣлѣта на коспенното навѣзваніе на императорскѣтъ войскы отъ Нишъ въ Сербіѣ была между другото и да са съедини съ Османъ-пашинѣтъ войскы, коюто доподо бѣше са осилили и застрашаваніе серіозно войскѣтъ на Лешанинѣ, изложена така на двойнѣ опасностъ, защото слѣдъ прѣземаініето на Кляжевецъ тя са застрашаванѣ и

отъ южнѣтъ странѣ отъ многобройнѣтъ дула-Керимѣи войскы. Слѣдователно, колкото отъ Тимокъ войска, коюто бѣше бѣишѣ помощъ, коюто генералъ Черняевъ ше отбѣлѣлъ отъ южнѣтъ сербскы войскы и бѣше ги испратѣлъ кѣмъ Тимокъ, ше наше са въ голѣмѣ опасностъ, ако не ше стѣпнѣе, защото са излагаіне така войскѣта описове, дѣи многобройнѣи войскы и по-главнѣтъ сербскы силы продължавѣтъ стоѣтъ въ лагерѣтъ на Алексинѣцѣ, и на лиградъ и не можахъ да напустѣтъ тѣи зженія са и да ѣ дойдѣтъ на помощъ другѣ странѣ Зайчаръ нѣто е възможѣ, нѣто пѣкъ нѣкое яко мѣсто, архѣко дѣтъ градежъ въ който само въ настоящѣи бѣхъ пѣлѣгали нѣкои укрѣпѣнскы

Планѣтъ на Абдулъ Керимъ паша са е позважѣе че състои въ тоѣ, т. е. да са сербскѣтъ войскы да напустѣтъ укрѣпѣнѣта на Алексинѣцѣ и пр. на коюто замѣнѣто безъ сумѣніи пѣзвѣсѣи на врѣме и прѣдставяла таквозъ затруднѣніе коюто бы причинѣи ако не друго, то загубѣ голѣмѣ; отъ другѣ странѣ порѣжы мѣста, а отъ другѣ направили душки горы стоѣтъ като единъ прѣводимѣи плѣтъ за съединѣніи войскѣи силы на Османъ паша и нѣкоѣнка Абдулъ-Керимъ паша; тѣи шѣи шѣго на напредъ на императорскѣтъ войскы коюто до тогѣзъ, — до прѣди дѣи сѣмъ много сполучливо отѣлѣ, прѣдѣжеше да не страннѣи прѣпятъ тѣи.

Човѣкоубійствѣната проче войнѣтъ нѣмѣтъ нилѣтъ си нѣко нѣзѣе въ единѣи жестокѣтъ сѣ періодѣ; турѣнава коюто стои като желѣзна перѣга отъ Дунаѣи, вили са, отъ побѣдѣтъ направи, невздрѣжѣи за да върне въ сѣ прѣдѣ; а Сербѣтъ, коюто сѣмъ обрѣдѣи отъ отбраниѣи перѣгѣ отъ османѣи сѣ зрѣтѣли силы отъ Алексинѣцѣ до Лѣхѣи вѣтъ почти на Дунаѣи, шѣтъ да са сега нече не на чуждѣи, но на своѣи стѣнѣи земѣи и за нѣмѣи зашѣта, нѣмѣтъ проче, може са каза, е еи до цѣтушѣто си положеніе, и за жалъ, коюто нѣкои прѣдѣмѣжатъ, прѣдѣжѣи до единъ яростѣнъ и кѣрѣнѣи характеръ.

Оуи, коюто отбѣлѣзу познѣванѣтъ Сербѣи прѣдѣлѣтъ народѣ, укрѣпѣнѣтъ че слѣдъ нѣи дѣи несполукѣи, Сербіѣ не ше шѣте бѣтъ курѣжѣтъ си и първогѣи сѣи стрѣлѣи, отъ другѣ странѣ е извѣстно че, отъ оуи дѣи прѣготовѣванія на настоящѣтъ бѣи е имѣтъ орѣжѣишныи и амбарѣи прѣмѣи. А Вертолю и князъ Мѣланъ да са е обѣише отъ расположѣніи миролюбиво пораи и гашнѣтъ несполукѣи и отъ страхѣтъ на кѣи рагеорѣишѣи, но нѣи човѣкѣи коюто не сѣмъ сѣтъ че, ведѣжъ увлечѣнъ отъ ратѣи кѣи во чѣненіе, не може да има олаза прѣ отъ сѣмѣи индѣишнѣи, за да прѣкѣрѣи, кра прѣкѣи владѣіето въ странѣтъ мѣстѣи, той нѣмѣтъ, коюто спорѣдъ Сербѣи е прѣдѣжѣи каза разности и жѣрты многошѣи за тѣи

Голѣмо нещѣстѣи бы было настанѣи рѣтъ Сербіѣи, ако тѣи имѣнѣніе да даи гранѣишнѣтъ пойнѣи характерѣтъ на 16-тѣи сѣтъ и отчаяніето до крайне неспѣишѣи. Многобройнѣтъ отъ бѣише особено много повече горѣнѣи и пѣлѣи отъ дошнѣи отъ югосѣишнѣи прѣдѣи дѣи до Егуевѣи въ Бѣлградѣ, многобройнѣтъ прѣблѣи отъ чужбинѣи помощи и наскѣи пѣи възможѣи е да спомогнѣтъ много за сѣи нѣи ягнѣи отбраниѣи и отчаянѣи борѣи, коюто вѣрѣтъ ше тече кѣи рѣка и Сербіѣ ше са изложи на крайнѣи опасностъ, свѣтъ ако неостѣишнѣи слѣдѣи на орѣжѣи са замызѣи изъ редовѣтъ на храброшѣи щѣтъ са императорскѣ войскы.

* * *

Слѣдъ на праздниѣваніето отъ сербскѣ войскы на княженѣи и Зайчаръ и слѣдъ прѣземаініето пѣмъ отъ турскѣ войскы, нѣмѣтъ нѣтъ замѣдѣхъ единъ важнѣишѣи стратегѣишѣи сѣмъ линіѣи, коюто като ѣи особѣишнѣи сѣмъ сѣмъ сѣмъ да тѣрѣи пѣтъ прѣзѣи на сѣи кѣи кѣи кѣи на Алексинѣцѣ и Дѣири до отвари нѣи отъ единѣи странѣ пѣтъ ѣи мѣи Моравѣи, а отъ другѣи, излага Алексинѣцѣи Дѣлградѣи между дѣи огнѣи. А отъ нѣишѣи бѣи послѣднѣи движенія и на дѣи войскы сѣмъи вижда че точката кѣмъ който гдѣлѣтъ нѣи чѣкѣи старѣи на турскѣ войскы е Бѣиригуевѣи, прѣзѣмѣніето на коюто отѣи бѣи зашѣишѣи почти пѣтъ нѣмѣи Бѣлградѣи, и отъ обмыслѣнѣтъ и прѣзѣмѣніето коюто сѣмъ послѣднѣи прѣмѣи показватъ Сербіѣи, ва са не излагатъ на сѣи кѣи еи одностранѣи. А отбраниѣи, може са каза, че отбраниѣи и ше бѣде силѣи и упоритѣи въ оуи войскѣи точнѣи и че прѣзѣмѣніето на Крѣгуевѣи, коюто е сѣмъ силѣи кѣи кѣи укрѣпѣнѣи, не може да са сполучѣи безъ много и голѣи жѣрты.

Такоѣи бѣше въ крайѣтъ на минѣишѣи сѣи положеніето на войскѣтъ изъ Сербіѣи, коюто нещѣишѣи и Абдулъ Керимъ паша и Чирѣишѣи прѣишнѣи планѣи и оуи бѣлѣшѣи да покаже кой ше пожеи планѣи имѣ. Какъ и да е, а сербскѣ войскы са намѣрѣтъ ерѣиу серіозныи случѣишѣи.

Колкото за Черѣи Горѣи еи единѣи истѣишнѣи вѣстѣици и именѣи *Фарѣи* *деу* *Бѣи* *Бѣи*, кака са изразява:

При нещѣишѣи голѣмѣи военныи прѣготовѣи на Сербіѣи и движеніето на многобройнѣи войскы, трѣбна да припомянемъ дѣишѣи тѣуи князѣишѣи са затѣи свѣршенно дѣишѣи макарѣи Черѣи Горѣи, коюто са показѣи стѣишѣи да са говори за нѣи. Черѣи Горѣи войска, насѣрѣишѣи отъ прѣмѣишѣи сѣи побѣи и подпомагнѣи отъ почти неистѣишнѣи сѣи мѣста коюто дѣишѣи, принѣи и пѣтъ дѣишѣи отъ сѣмъ императорскы табѣи

брой въ Сърбиѣ; тренуватъ сѣ пѣли съ чино-
вници, и догдѣто не прѣминуватъ вкупъ
не е възможно да ги въспрѣятъ. Казватъ че
и прочутиятъ генералъ Кауфманъ, който са
намерили въ Хилъ, отишълъ въ Сърбиѣ.
Тука още са очаквали отговоръ на В. Пор-
тъ за да стане известно що трѣба да повѣ-
ра челоуѣкъ. При всѣчко това, прѣгответва-
ватъ са.

А дописникъ на *Дейли Невс* въ Бѣл-
градъ казува: «Мѣли са тука тайносно
че, ако Сърбитъ могатъ да противостоятъ
еще три седмици, ше са случи важно нѣщо.
Туй нѣротно показва нѣщо, което има сно-
шение съ нѣкое русско или ромѣнско движеніе».

Князь Никита на Мухтаръ паша.

Агенцията Хава обнародува слѣдующе-
то писмо, отправено отъ князь Никита
до Мухтаръ паша вслѣдствие на битва-
та при Вирбичъ.

Воспий станъ Визин-Долъ (при Биткѣ), 30 Ю-
ли 1876.

Ваше Высочество,

При всѣчко че повечето отъ мъртвѣтъ
на 28-иѣ са погребанѣ отъ войскариѣ
ми, оставатъ еще много отъ тѣхъ, и о-
собено въ бойното поле близу при Би-
лекъ. Увѣренъ че Ваше Выс. желаете
да изпълните тѣзи длъжности за близо-
стиѣ на военныѣ станове, прѣдлагамъ
ви да са споразумѣтъ съ васъ колкото
за това, и съгъ готовъ да прѣемъ единъ
продовенникъ за да са опрѣдѣлиѣтъ по-
дробностиѣ за погребеніе.

Съ жалостю въ извѣстиямъ че между
мъртвѣтъ са намирѣ тѣлото на турския
генералъ Селмъ паша. Погребанъ го съ
приличниѣ на чинъ му и на честниѣ
му смъртъ почести.

Отъ другъ странъ драго ми е да ви
дамъ благоприятни извѣстія отъ ерванъ
на подгенералъ Османъ паша, който са
зароби въ онѣзи минути когато съ най-
големъ хладнокрѣіе са опитвали да съ-
средоточи войскариѣ си въ пай распе-
ленѣтъ минути на битвѣтъ. Той трѣнѣ
за Цетинъ, а азъ земамъ смѣлостѣтъ да
прѣпорѣчъ на вашето вниманіе желаніе-
то му щото да са испратѣтъ пѣщата му
на негово расположеніе въ Грахово.

Прочитамъ въ грѣцъ. и *Фили* слѣдующе:

«Прѣдъ два три дни пристигли въ Цари-
градъ и прѣбѣли у единъ познатъ нему
Англичанинъ единъ младъ момѣкъ, христѣ-
нинъ, отъ нѣкое си село при Родосто (Тек-
фаръ Дагъ) — на което името не поминѣмъ на
тоя часъ — който разказва слѣдующе:
«Единъ вечеръ прѣдъ нѣколко дни четвори-
ца Турци обрѣжени отъ селото Ахърѣой
въ казанъ Родосто отиватъ въ реченото село
и са отправилъ въ бащинѣтъ клѣтъ на мо-
мѣка отъ първенциѣтъ на селото и кѣто по-
ховаан на вратата на винопродавницѣтъ
що была отъ долу, повикали насчетенно да пѣтъ
отворитъ. Кѣто излизъ въ винопродавницѣтъ
най напредъ понесали вино а после са отпра-
вили къмъ стѣбѣтъ и влизали въ клѣтъ
въ който живѣли домовацѣката, съпру-
гата му, единъ сынъ и една дѣщерѣ. Зло-
дѣйциѣтъ нападнали изведиѣтъ на женѣтъ,
грибали отъ шийтъ на момѣчето огрѣли-
цѣтъ съ жалтициѣтъ и догдѣто са обрѣкали
съ женѣтъ за да ги обезчестѣтъ, бѣщата и
сынѣтъ излизали да потърсятъ помощъ. Сѣлъ
мазко сынѣтъ си завързали заедно съ единъ
свой братовѣцъ и два революера, и догдѣто
зловѣщиѣтъ мѣчали майкѣтъ и сестрѣтъ му
той грѣнѣлъ едно сѣлъ друго и убилъ и
четворицѣта, но съ тѣхъ заедно и нещастѣ-
тъ си сестрѣтъ, и после побѣгали прѣвъ
нощѣтъ въ Родосто, отъ гдѣто пристигли
тука и изложилъ събѣтіе, за което вчера
са бѣхъ разказалъ много прѣувеличителни
слухове».

Двѣ думи за Критъ.

Турскиѣтъ вѣстникъ *Иттихадъ* обнаро-
дува мнѣшмѣта четвъртъкъ една дописка отъ
Критъ, въ който са казва че са появили и
пѣтъ Гърци отъ Елада бездѣлници и които
каго подѣлъ земѣи прѣтежавали въ тоѣзи о-
стровъ, но които подбуждали жителѣтъ на
въстаніе. Петнадесетъ отъ тѣхъ, казва до-
писникътъ на *Иттихадъ* подадохъ на ан-
глиското и на френското правителство едно
прошеніе, съ което подисанѣтъ уѣзъ пѣно-
мощни прѣдставители на всѣкото христѣан-
ско население искатъ да са опрѣдѣлиѣтъ
въ островъ. Най послѣ дописникътъ казва
че военныѣтъ критскѣтъ управитѣль Реуѣъ
паша поискалъ отъ Цариградъ военнѣтъ помощъ.

Гръцкиѣтъ вѣстникъ *Неологосъ* като го-
вори за реченѣтъ допискѣтъ на *Иттихадъ*,
прилага: «Много увѣдѣтеленъ са вижда отъ
нѣколко прѣме *Иттихадъ* въ това, гдѣто
во всѣкото и всѣкото да си въобразѣва Гръкъ...
... Ако земеше *Иттихадъ* трудѣтъ, който
му налага публицистката длъжность, за да
изучи работниѣ които станатъ отъ нѣколко
прѣме въ Критъ, убѣрилъ са бы че оми 15
души уѣзъ пѣноможни прѣдставители на
христѣанското население не сѣ Гърци смут-
ители, бездѣлници, ваташѣтъ, но заво-
дени хора и избрани отъ най почтенныѣтъ съ
свободно гласоподѣваніе отъ своѣтъ съграж-
дѣны за да ги прѣдставяватъ въ Общото
Собраніе и да поднесѣтъ законопрѣдѣленно
исканіята на христѣанското население; уѣвѣ-
рилъ са бы отъ прочитаніе на тѣи иска-
ніа че Кританѣтъ Христѣане не сѣ понесали
князь, но само пѣно равенство съ своѣтъ
съгражданинѣ Мосюлианѣтъ чрезъ избортъ на
членовѣтъ и отъ двѣтъ страни въ Общото
Собраніе, на основаніе на взиманото множе-
ство, и чрезъ избираниѣ на административ-
ныѣ събѣты и чрезъ опрѣдѣленіе безъ
различіе на Христѣанѣтъ или Мосюлианѣтъ
за главенъ управитѣль... Колкото затова
гдѣто тѣзи исканія сѣ са поднесли и на

френското и на английското правителства,
нѣй не знаемъ до колко е истина, но забѣ-
лѣжаваме че тѣзи исканія и публичность на-
мѣрихъ прѣвъ вѣстникѣтъ, тѣи шо и безъ
тѣзи постѣпки на прѣдставитѣлъ тѣ сѣ
нѣмѣтъ на нѣмѣтъхъ европейскѣтъ правитѣл-
ства. Императорското правителство не намери
ниесъ за добръ да промѣни издѣлюещото съ-
стояние на работѣтъ, основано на това че
по начало не може да прави разлика между
Мосюлианѣтъ и Христѣанѣтъ; а нѣй са наемѣтъ
че тѣхъ туй начало добръ прилагано чрезъ
свободното отъ народѣтъ избирание на прѣд-
ставитѣлъ и на членовѣтъ въ събѣтъ
безъ опрѣдѣленіе на Мосюлианскѣтъ и не-мо-
слюлианскѣтъ членове, което е различіе, бы за-
доволило правитѣлъ».

А *Фили* въ извѣстїи си отъ сръдѣ

11/23 Августа пише:

«Землемъ отъ Стоа:

Снощи са говорѣше че въ Критъ възбух-
нали смущенія. Нѣй не знаемъ да ли тоѣзи
слухъ си основава на погрѣшны извѣстія.
Това само знаемъ че отъ денъ на денъ са
очаквали въ Сирѣ едно такъовъ извѣстіе по
сѣдѣствіе на едно приключеніе което станѣ въ
Сираи я смутѣи управленіе, което отъ своѣтъ
странѣ увеличи стражѣтъ на нѣкои кули.

А отъ едно писмо изъ Хаи отъ 2/14 т.
извѣщамъ, казва пакъ *Фили*, слѣдующе:
«Тука прѣминуватъ в дѣнѣи я трѣнѣ въ
седмичѣтъ турскѣтъ вѣпори пѣли съ войска,
които дохождатъ отъ Сирѣи и са отправятъ,
както убѣждаватъ, за театртѣ на войска. Хобаръ
паша съ флотѣтъ си слѣдува да о-
бикази крайбрежіята на нашѣ островъ».

Слѣдѣщата сѣ въ сѣщото парализирано
положеніе; Кипиѣнето въ областѣтъ слѣдува
сѣщото и еще понече са увеличава. Кадри-
бей, отъ кѣто подаде на главниѣтъ управитѣль
отговорѣтъ отъ В. Портъ и останѣ осмъ дѣнъ
тука, трѣнѣтъ зачера за Цариградъ. И сѣлъ
зампунаѣнето на тоѣзи проносивникъ работѣтъ
сѣи оставѣ въ сѣщото положеніе въ което
са намирѣхъ по прѣдъ, никакво улученіе,
никакъвъ лѣкъ. Главниѣтъ управитѣль всѣ-
ко дѣнъ почти излизва да обикази областѣтъ
и са старіе съ всякой начинъ да умори ду-
хове. Зачера като прѣзова нѣкои пѣно-
мощници Христѣанѣтъ бѣнѣ въ че зна на-
мѣрѣне да саика Общо Собраніе за да нареди
сѣдѣлицѣта; но отъ тогазъ са изпѣлихъ
доволи дѣи и нищо не станѣ».

Фрегаата *Худавендияръ* и вѣпорѣтъ Ба-

тумъ, които са намирѣтъ въ водѣтъ на
Критъ, прѣли заповѣлъ да отплавятъ една-
та въ Александриѣ а другѣтъ въ Мерсинъ за да
земѣтъ войска, които ше прѣнесѣтъ въ Критъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Европейскѣ источники.

Семлинъ, 31 Юл./12 Авг. — Новата
побѣда отъ Турциѣтъ въ Яворъ са по-
дѣтърѣжѣна. Загубѣтъ и отъ двѣтъ страни
сѣтъ твърдѣ голѣми. Подробности нѣма.
Друга битва са очаква въ Баня. — Мно-
жеество австрѣйскѣтъ и русскѣтъ волонтири
отидохъ въ Сърбиѣ. Между русскѣтъ
волонтири има, казуватъ, много чинов-
ники испратени съ разпокажѣтъ на сла-
венскѣтъ дружества въ Москѣи и Пете-
рбургѣ. Казуватъ, че славенскѣтъ
козирѣтъ въ Турциѣтъ общалъ на сѣрбско-
то военно министерство 3,000 волонтири.

Гарибальди писалъ на сѣнѣто мини-
стерство че зема прѣдѣдѣтелството на
еѣставенныѣтъ въ Медюланъ козирѣтъ за
испращаніе помощи на сѣрбскѣтъ и че-
рногорскѣтъ ранили.

Тамъже, 1/13 Авг. — Князь Миланъ
помѣтъ пристигли прѣе отъ министртѣтъ си
на сѣдѣ дѣтелѣиѣи свѣдѣнія за вѣтрѣшно-
то сѣе оліе. Дѣйствиетелно нѣма пѣдѣтъ
никакъ смущеніе при вѣнѣко шо раз-
сказуватъ нѣкои вѣстникѣтъ.

Днесъ че стало голѣмо стражмѣшле-
ніе между князѣтъ и неговѣтъ министри.
Твърдѣ е вѣротно че че са разлика
прѣсѣтъ за нѣръ или войнѣ. Расположеніе
та на министртѣтъ сѣтъ вѣскога ратолобни.

Отъ другъ странѣ общото убѣжденіе
е че послѣднѣтъ турскѣтъ побѣды въ до-
линѣтъ на Тимокъ никакъ не сѣтъ изло-
жили военното състояние и че отбранѣта
е най лесна. Числото на русскѣтъ, ав-
стрѣйскѣтъ и прусскѣтъ подданниѣтъ, ко-
нто влѣзватъ въ сѣрбскѣтъ войска расте
отъ денъ на денъ. Между волонтириѣтъ има
и нѣкои Англичани и Италіанѣтъ.

Бѣлградъ, 31/12 Авг. — Въ четвъртъкъ
единъ турскѣтъ табуръ са опита да врѣнѣне
сѣрбскѣтъ при Яворъ линіи, но са побѣди
и разби съвършено. Сѣрбитъ пазѣтъ по-
зициѣтъ си прѣвъ Яворъ. Алибѣи дѣржи
нападѣлныѣтъ си на Дринѣ позициѣ. Баня
са укрѣпява добръ и са пазѣтъ отъ войска-
тъ на Черилева. Войската на Бекера
дѣржи горѣтъ отъ линіѣтъ на Тимокъ
и Моравѣ. Неготинъ и Хладово не сѣтъ
прѣвзѣты отъ Турциѣтъ.

Тамъже, 2/14 Авг. — Слуховеѣтъ за ми-
нистерскѣтъ промѣнѣны са доказѣхъ безо-
сновни, отъ какъ князь Миланъ бѣнѣ
събѣтѣніе на войскаѣтъ е изрядно и че
има рѣшѣніе да продължи войнѣтъ до край.
Снощи пристигли тѣлопазѣитѣль на
генерала Черилева съ писма. Голѣмо съ-
сѣрѣдоточѣваніе на войска става въ Баня.
Въ Бѣлградъ са стичатъ волонтири отъ
всѣхъ народности.

Тамъже, 31/12 Авг. — Главниѣтъ станъ
прѣдѣ да не наущѣ долинѣтъ на Моравѣ
прѣдѣ да стане рѣшителна битва.

Войскаѣтъ на Османъ паша отиватъ
къмъ Параджикъ, но цѣлѣта нѣтъ е ясно
долѣжѣта на Моравѣ.

Еюбъ паша е при вхѣдѣтъ на тѣснѣнѣ-
тъ на Баня, кѣто са укрѣпява.

Лешаниѣтъ сѣтъ по голѣмыѣтъ силѣ отъ
войскаѣтъ си са намирѣва малко далечъ
отъ Бѣрѣстовацъ.

Въ Неготинъ Турциѣтъ организуватъ
полицейско нагледѣваніе на бѣрѣсовѣтъ на
Дунавъ.

Половинѣта почти отъ Зайчаръ изгорѣ.
Рауза, 1/13 Авг. — Днесъ една частъ
отъ стражѣтъ на Требиѣи излѣзе къмъ
Юсъ. Тоѣтъ вечеръ единъ табуръ са уста-
нови подъ матрѣ при Дринѣ. Черногор-
циѣтъ са отгѣлѣхъ безъ да са бѣнѣтъ. Е-
динъ священникъ са закла. Утрѣ са о-
чаква трѣгѣваніе на Мухтаръ паша къмъ
границѣтъ.

Тамъже, 2/14 Авг. — Мухтаръ паша сѣтъ
11 табура пристигли днесъ въ Дринѣ и
взе хранѣ. Вечерѣтъ са врѣнѣ въ Тре-
биѣи безъ да сѣнѣне неприѣтели. Дже-
лѣддинѣтъ паша отиде за Столацъ. Въз-
станѣниѣтъ трѣнѣхъ да го поерѣнѣтъ.

Вина, 7/19 Авг. — Раздава са слухъ,
че Россія и Германія бѣли разишѣвали
вече за основѣтъ на единъ траенъ миръ.

Бѣлградъ, 8/19 Авг. — Скупштина са
сѣлка за 16/28 Авг. въ Крагуевацъ.

Тамъже, 8/20 Авг. — Русскѣтъ мини-
стеръ като испрати сърадователно пи-
сма на князь Милана за раждѣніе на
сѣрбското князѣе, изразѣна му надѣж-
дѣтъ си да види скоро крайтъ на войнѣтъ.

Цетина, 7/19 Авг. — Турскиѣтъ гене-
ралъ Османъ паша направи посѣщеніе
на черногорскѣтъ князѣи.

Рауза, 30/11 Авг. — Извѣстѣватъ отъ
Цетинѣ че при извѣстѣіе какъ Дже-
лѣддинѣтъ паша отива за да подѣрѣнѣтъ Мух-
таръ паша, князь Никола сѣтъ една частъ
отъ войскаѣтъ си трѣнѣхъ ерѣшу Дже-
лѣддинѣта за да го не остави да са съ-
едини съ Мухтаръ паша.

Семлинъ, 2/14 Авг. — Въ Бѣлградъ са
обнародува слѣдующото проглашеніе:

«Тѣзи сутринѣ въѣтъ радостѣа са съ-
бѣи на вѣнѣкѣтъ сѣрбскѣтъ войска. На
нашѣи господарѣ и сѣрбскѣтъ князь Ми-
лана Обреновичъ IV са роди сынъ и прѣ-
стоѣтъ са едѣи съ насѣдѣнѣтъ. Божіиѣтъ
промыслъ благоволи шото рождѣніе
на насѣдѣника на прѣстола да са събѣи
въ онѣзи минути, когато отворѣтъ по
нашиѣтъ границѣ топовѣтъ на бѣи му
ехѣнѣтъ за освобождѣніе на любезното
наше отечество и на сѣрбскѣтъ народъ.
Благоуѣтѣнуваме туй честитѣ събѣіе,
което Всевѣшний ни испраца като по-
рѣчителство за сполуѣтъ на светѣи нашѣ
подвѣи, който са намирѣва въ рѣшителнѣтъ
борѣкъмъ неутомимѣтъ пѣни неприѣтели.
«Пърнѣта наша мода къмъ поворож-
денныѣтъ нека бѣде да живѣи и благоде-
нѣствуа, а Божѣтъ на Обреновичѣвътъ да
закрѣли отличныѣ неговѣтъ отецъ за до-
върѣваніе на честитѣ започнѣнѣтъ вели-
ко дѣло, щото да прѣдаде до нѣкога ка-
то насѣдѣи Сѣрбиѣ силѣи и свободѣи
на сѣи си, който ше бѣде за вѣзроде-
нѣкъ Сѣрбиѣ покрѣпитѣль на династѣи-
тъ си и на храбрѣиѣтъ свой народъ».

Спорѣдъ *Найе Фрайе Прессе* крѣстникъ
на дѣтѣо на князь Милана цѣлъ да бѣде
русскѣтъ императоръ Александръ.
Крѣстникѣтъ ше стане помѣтъ пристѣгнѣе
прѣдставитѣль на императора Алексан-
дра въ Бѣлградъ, който ше въспрѣме отъ
купецѣтъ дѣтѣо което ше са крѣсти отъ
странѣ на императора.

Послѣднѣ телеграммы.

Рауза 5/17 Авг. — Вчера станѣ една
битва не далечъ отъ Подгорѣцъ между Че-
рногорциѣтъ и Турциѣтъ. Черногорциѣтъ при-
стигали до укрѣплѣніа си сѣлъ една
отчаяна борѣа. И отъ двѣтъ страни има
голѣми загубѣи.

Цетина 6/18 Авг. — Князь Никола сѣтъ
десѣтъ табура влѣзе вчера въ Черногорскѣтъ
земѣ за да усили войскаѣтъ на абанѣнскѣтъ
границѣ, на които сѣлѣтъ на Турциѣтъ са у-
величѣнѣтъ значително. Князь прѣдаде у-
правленіе на черногорскѣтъ войска въ
Херцеговинѣ на генералѣ Бутковѣи.

Бѣлградъ, 5/17 Авг. — Извѣстѣватъ отъ
Цетинѣ че въ послѣднѣтъ Черногорциѣтъ е-
дѣи славѣи побѣдѣ при Кучи надъ 20,000
Турци подъ управленіе на Махмудъ паша,
Черногорциѣтъ гонѣли Турциѣтъ до три часа
отъ Медунъ до Діано. При нѣкой отъ че-
рногорскѣтъ табури има най малко до 1,000
Турци мртѣи. Поимѣтъ Мартинѣвъ пѣсѣлъ
почѣе отъ 2,000 души. Прѣвзѣли са шѣтъ
дѣлѣи.

Алексиѣнѣцъ, 5/17 Авг. — Вчера едно от-
дѣленіе на Чокаѣ Анѣча отбѣсѣли нападе-
ніе на Янѣковъ Класура отъ 5,000 Турѣи,
които пѣсѣхъ да влѣзѣтъ въ Сѣрбиѣ. Съ-
стояніе на работѣтъ са удуши чувствѣи-
телно отъ отбранѣитѣлъ укрѣплѣніе ко-
нто влѣдѣли генералъ Черилѣвъ въ вѣсточѣиѣтъ
странѣ на Сѣрбиѣ, и не прѣдставѣли никакѣи
опасности. Войската е въ вѣсѣхѣшеніе. Ро-
ждѣніе на князѣе, насѣдѣника, произведе
голѣми радѣи.

Петербургъ, 6/18 Авг. — Извѣстѣіе отъ
Цетинѣ за побѣдѣтъ отъ Черногорциѣтъ въ
Кучи са подѣтърѣжѣна официално.

Петербургъ, 4/16 Августа — Телеграфѣ-
ратъ отъ Сѣрбиѣ че во достѣтѣи свѣдѣ-
ніа, вслѣдствіе на едно рѣшеніе отъ сѣр-
бско правитѣлство в споразумѣніе между
князѣвъ Милана и Николѣи, рѣшило са да
са продължава войната до съвършенно о-
свѣженіе на сѣрбскѣтъ народъ.

Бѣлградъ, 4/16 Авг. — Увѣрѣватъ че
много стогни Казаѣи прѣнѣли границѣ
тъ на Босарѣиѣи съ оружѣиѣта и потребѣи-
тъ си за въ Сѣрбиѣ, и че русскѣтъ въ Яшъ
консулѣ сѣтъ принудѣнѣ да влѣзе помежу
шото да ги убѣди да са върнѣтъ въ Россіѣ.

Слѣдува да са умовава числото на рус-

скѣи чиновници, волонтири и други които
пристѣгати ежедневно въ Бѣлградъ.

Тука са поставѣли една русска болница за
200 ранѣни. Друга са праготѣвѣли въ Яго-
динѣ. Едно писмо изъ Казанъ припѣса не-
прашаніе на една болницѣ въ Сѣрбиѣ за
500 ранѣни.

Императоръ Александръ отговори вчера
прѣвъ телеграфѣ на писмото съ което князь
Миланъ му извѣсти рождѣніе на сына си.
Бѣлградъ, 5/17 Авг. — Русската импер-
атрица исправи сърадователно писмо на кня-
зѣиѣтъ Новаѣиѣкъ за рождѣніе на сына ѣи.
Милана вторѣиѣкъ Черкѣзи около 100
души нападнахъ селото Крайна, на Тимокъ,
и са отбѣсѣлихъ отъ сѣлѣнѣтъ. — Него-
тинѣ са дѣрѣи всякога отъ Сѣрбиѣ.

Рауза, 5/17 Авг. — Мустафа паша са
заарѣнѣ вчера съ два табура отъ Любѣи
въ Требиѣи. Пѣтътъ отъ Требиѣи до Рагузъ
е свободѣи. Джедѣддинѣтъ паша пристигли
въ Столацъ, и не сѣтъ да отиде по нѣтънѣтъ.

Послѣднѣта побѣда отъ Черно- горциѣтъ.

(Телеграммы на -Тимѣтъ)

Рауза, 1/13 Авг. — Турскиѣтъ отъ Шко-
дра телеграмѣи увѣрѣватъ че турскѣтъ вой-
ска захвалили позициѣи кѣдъ Кучи. Черно-
горциѣтъ пѣзвѣстѣватъ голѣми побѣдѣи. Бор-
бата трае еще около Подгорѣцъ при трѣ-
ваніе на поимѣтъ. Еще не сѣтъ прѣсѣтъ
извѣстѣи отъ дописника си.

Отъ тука са не извѣстѣна никакѣи събѣ-
сѣванѣ; всѣкѣиѣтъ черногорскѣтъ войска на за-
пѣтъ отъ Требиѣи прѣсѣхъ заповѣлъ да трѣ-
нѣтъ къмъ сѣверъ. Не са знаѣтъ предѣрѣдѣ-
леніе тоѣтъ.

Тамъже, 4/16 Авг. — Дописникътъ ми
на абанѣнскѣтъ границѣи телеграфѣра днесъ
сѣлъ пѣзвѣтъ, че Турциѣтъ бѣли излѣзли отъ
Подгорѣцъ въ понедѣлникъ сѣтъ цѣлъ да прѣ-
ноушѣнѣтъ въ Кучи и да отидѣтъ на другѣи
дѣи на помощъ на туй мѣсто. Тѣ бѣли о-
коло 20,000 редѣиѣи и башѣбѣзѣи. Че-
рногорциѣтъ ги нападнали прѣвъ Медунѣи
и най послѣ като нападнали прѣвъ тѣхъ сѣтъ я-
тагѣиѣтъ отбѣрѣли ги на бѣгъ и ги гонѣли
три часа до мѣкъ. На бойното поле па-
дали около 1,000 Турѣи. Не знаемъ еще
загубѣи на Черногорциѣтъ.

Официални извѣстѣи отъ Шкодра до тука-
шнѣтъ консулѣ подѣтърѣжѣватъ поражѣніе
на Турциѣтъ прѣвъ Медунѣи. Спорѣдъ Че-
рногорциѣтъ, Махмудъ паша бѣлъ трѣнѣхъ съ
20,000 души, нѣщо което е съгласно съ
изложѣніа отъ Шкодра. Оставѣи го да о-
тиде на нѣрѣвъ, догдѣто войскаѣтъ му влѣ-
зѣи въ доловѣтъ на Кучи, и малко сѣлъ
пѣзвѣтъ войскаѣтъ му са нападнали отворѣтъ
сѣвъренѣи, отбѣрѣли на бѣгъ и са гонѣли
въ сѣврѣшенно безрѣдѣе дѣри до Подгорѣцъ;
сѣмѣа ношѣта и артилеріѣта отъ Подгорѣцъ
спасѣи оставили войска. Черногорциѣтъ
прѣвѣтѣли убитѣи Турѣи около 8,000.
Еще не могли да сѣберѣтъ всѣкѣиѣтъ орѣ-
жѣи. Загубѣи на Черногорциѣтъ въ мртѣиѣ
и ранѣи са прѣсѣтѣтъ около 400 души.

Отъ прѣтѣтъ вече официални подѣтърѣж-
деніа не може да има никакѣи сумѣніе че
туй е най сѣриозното поражѣніе, което Тур-
циѣтъ сѣтъ прѣтѣрѣли въ тѣзи войнѣ.

Еще никакѣи извѣстѣи не е дошло на кня-
зѣ отъ Нека.

(Телеграммы на «Франсѣ».)

Рауза, 5/17 Авг. — Въ битвѣтъ при
Кучи 6,000 Черногорѣи са бѣхъ съ 15—
18,000 Турѣи. Тѣ влѣзохъ въ градиѣиѣтъ
безъ рѣдѣи и пѣли отъ куражѣ; а бѣли по
нечѣто нередѣиѣи и прѣдопрѣвѣли за хай-
душѣи бой на южнѣиѣтъ границѣи на Чернѣ-
Горѣи. Петровиѣи ги нападна сѣврѣшенно отъ
трѣи страни, ненадѣиѣи и сѣтъ необорѣиѣи стрѣ-
леніе. Слѣиѣи отъ бѣзрѣзѣи нападанѣи тѣ о-
бѣр